

USNESENÍ

Okresní soud v Hodoníně rozhodl vyšší soudní úřednicí Mgr. Petrou Čevelovou v exekuční věci

oprávněné: **Intrum Czech, s.r.o.**, IČO 27221971
sídlem Prosecká 851/64, 190 00 Praha 9 - Prosek
zastoupená advokátem JUDr. Pavlem Staňkem
sídlem Plzeňská 3350/18, 150 00 Praha - Smíchov

proti

povinné: **Svatoslava Havlíková**, narozená 21. 11. 1952
bytem Masarykova 200, 696 11 Mutěnice

o exekuci dle zák. č. 120/2001 Sb., o návrhu povinné na zastavení exekuce,

takto:

Návrh povinné ze dne 10. 1. 2025 na zastavení exekuce vedené soudním exekutorem JUDr. Josefem Lavičkou, Exekutorský úřad Cheb, na základě pověření Okresního soudu v Hodoníně ze dne 20. 6. 2024, č. j. 50 EXE 765/2024-10, **se zamítá.**

Odůvodnění:

1. Ve shora uvedené věci bylo vyhověno návrhu oprávněné a Okresní soud v Hodoníně vydal dne 20. 6. 2024 pověření č. j. 50 EXE 765/2024-10 k provedení exekuce proti povinné pro vymožení peněžité pohledávky s příslušenstvím. Provedením exekuce byl pověřen soudní exekutor JUDr. Josef Lavička, Exekutorský úřad Cheb.
2. Povinná se svým podáním ze dne 10. 1. 2025 domáhala zastavení exekuce z důvodu tvrzené nemajetnosti. Uvedla, že se od roku 2013 potýká s platební neschopností, která vygradovala insolvenčním řízením, které bylo ukončeno v roce 2014. Ani po dobu ochranné lhůty s pravidelným splátkovým intervalem nebyla povinná schopna uspokojit věřitele v plné výši. Její finanční situace je na pokraji životní nouze a dá se říct, že je bez domova, neboť s manželem přebývá u rodiny, známých a po ubytovnách. Exekuční řízení je tedy dle jejího názoru neúčelné.
3. Oprávněná se podáním ze dne 24. 2. 2025 vyjádřila tak, že s návrhem povinné na zastavení exekuce nesouhlasí.
4. S ohledem na skutečnost, že soudní exekutor návrhu povinné na zastavení exekuce nevyhověl, postoupil jej společně s exekučním spisem v souladu s ustanovením § 55 odst. 3 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „e. ř.“), dne 28. 2. 2025 k rozhodnutí soudu.
5. Ohledně tvrzené nemajetnosti povinné soudní exekutor soudu sdělil, že se zastavením exekuce nesouhlasí, neboť v průběhu řízení byl zjištěn důchod povinné v zabavitelné výši a dále přichází v úvahu provedení mobiliární exekuce, která dosud nebyla realizována.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jandásková.

6. Z připojeného spisu a předloženého vyjádření soudního exekutora bylo zjištěno, že v řízení dosud nebylo ničeho vymoženo. Dne 15. 7. 2024 vydal soudní exekutor exekuční příkaz k provedení exekuce srážkami ze mzdy a jiných příjmů, neboť povinné je vyplácen starobní důchod. Dle sdělení České správy sociálního zabezpečení jsou proti povinné nařízeny výkony rozhodnutí a pohledávka oprávněná byla ke dni 17. 7. 2024 11. v pořadí, proto prozatím nemohou být prováděny srážky v této exekuci.
7. Podle ustanovení § 52 odst. 1 e. ř. nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.
8. Podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. e) zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), bude výkon rozhodnutí zastaven, jestliže průběh výkonu rozhodnutí ukazuje, že výtěžek, kterého jím bude dosaženo, nepostačí ani ke krytí jeho nákladů.
9. Z ustanovení § 268 odst. 1 písm. e) o. s. ř. vyplývá, že smyslem a cílem tohoto procesního institutu je zabránit dalšímu pokračování v nařízené exekuci za situace, kdy je zcela nepochybné, že povinný nemá žádný majetek, jehož zpeněžením by bylo možné dosáhnout výtěžku, který by postačoval alespoň ke krytí dosavadních nákladů exekuce. Exekuce by tak zjevně nemohla přinést ani částečné uspokojení vymáhané pohledávky oprávněného. Soud konstatuje, že soud pověřuje soudního exekutora provedením exekuce (na rozdíl od výkonu rozhodnutí, kde se uvedenou otázkou zabývá už při jeho vlastním nařízení), aniž stanoví, jakým způsobem má být provedena, přičemž konkrétní způsob provedení exekuce určuje soudní exekutor prostřednictvím exekučních příkazů. Je přitom povinností exekutora činit úkony směřující k úspěšnému provedení exekuce, jejíž způsob volí v návaznosti na informace, které o povinném a jeho majetku získá. Teprve situace, kdy po provedení úkonů směřujících ke zjištění postižitelného majetku povinného není žádný takový majetek nalezen či jeho hodnota je nedostačující již ke krytí doposud vzniklých nákladů exekuce, připouští aplikaci ustanovení § 268 odst. 1 písm. e) o. s. ř. K zastavení exekuce podle tohoto zákonného ustanovení lze tedy přistoupit jen na podkladě zjištění exekutora podloženého příslušným šetřením, nikoliv subjektivního tvrzení povinného o jeho nemajetnosti.
10. Danou problematiku řeší též ustálená judikatura Nejvyššího soudu. Ten ve svém usnesení ze dne 11. 2. 2009, sp. zn. 20 Cdo 4360/2008, uvedl, že v případě nedostačujícího majetku exekutor podá soudu podnět k zastavení exekuce a uvede v něm, jaké úkony ke zjištění majetku provedl a s jakým výsledkem, případně z čeho dovodil hodnotu zjištěného majetku. Z usnesení téhož soudu 26. 3. 2008, sp. zn. 20 Cdo 5293/2007, vyplývá, že z povahy exekuce podle zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu, v tomto směru od soudního výkonu rozhodnutí odlišné, tedy plyne, že podnět k zastavení exekuce právě podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. e) o. s. ř. nepodává povinný, nýbrž soudní exekutor. V témže usnesení je však dále uvedeno, že v případě, že by povinný podal řádný návrh na zastavení exekuce podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. e) o. s. ř., soud by se takovým návrhem zabývat musel. V takovém případě pak soud vyžádá od exekutora zprávu o tom, jaký majetek povinného zjistil, popřípadě jaká je jeho hodnota, a jaké jsou náklady exekuce, a jeho stanovisku k návrhu na zastavení exekuce. Na základě vyjádření exekutora pak posoudí, zda důvod k zastavení exekuce podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. e) o. s. ř. je dán (srov. rovněž usnesení 20 Cdo 4106/2008).
11. Soud po zhodnocení dosavadní činnosti soudního exekutora a všech známých skutečností dospěl k závěru, že vyslovení nemajetnosti v projednávané věci v tuto chvíli není na místě. Soudní exekutor nemajetnost povinné podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. e) o.s.ř. prozatím nekonstatoval a z jeho sdělení je patrné, že hodlá v exekuci dále pokračovat. Soud nikterak nerozporuje, že aktuální majetková situace povinné nemusí být příznivá. V tuto chvíli však nelze vyloučit, že povinná nabude v budoucnu nějaký majetek např. darováním či děděním, navíc dosud nebyla provedena mobiliární exekuce, na základě které může dojít k alespoň částečnému uspokojení oprávněné prodejem movitých věcí povinné. Povinná dále pobírá starobní důchod, z nějž jsou měsíčně prováděny srážky na jiné exekuce či výkony rozhodnutí a předmětná

pohledávka oprávněné je 11. v pořadí. Předčasné zastavení exekuce by pak připravilo oprávněnou o toto pořadí a vzalo by jí možnost domáhat se alespoň částečného uspokojení její pohledávky formou srážek z důchodu povinné v okamžiku, kdy předcházející pohledávky jiných věřitelů budou uhrazeny.

12. Soud připomíná, že primárním účelem exekuce je vymožení dlužné povinnosti a vyslovení nemajetnosti povinné je možné až v situaci, kdy je zřejmé, že výtěžek exekuce nebude postačovat ani k úhradě nákladů exekuce a její další pokračování by mělo za následek pouze zvyšování nákladů bez naděje na uspokojení se z výtěžku. Za této situace, kdy soudní exekutor dosud ani neměl možnost prošetřit veškerý majetek povinné, neboť neprovedl mobiliární exekuci, takový závěr soud učinit nemůže. Nadto soud zdůrazňuje i velmi krátkou dobu trvání předmětného exekučního řízení, kdy soudní exekutor byl provedením exekuce pověřen teprve v červnu 2024.
13. Na základě shora uvedených skutečností a s přihlédnutím k tomu, aby oprávněná nebyla krácena na svých právech, rozhodl tedy soud o návrhu povinné tak, že jej zamítl, neboť nemá za prokázané splnění podmínek pro zastavení exekuce dle ustanovení § 268 odst. 1 písm. e) o. s. ř. K tomu dále soud dodává, že dle výše zmíněné judikatury má pouze soudní exekutor právo podat k soudu podnět ve smyslu ustanovení § 268 odst. 1 písm. e) o.s.ř., což doposud neučinil. Není však vyloučeno, aby dále v průběhu exekuce byla nemajetnost povinné soudním exekutorem zjištěna a exekuce byla poté zastavena.
14. O nákladech řízení nebylo rozhodováno, neboť tyto jsou předmětem exekuce, která nadále pokračuje a rozhodnutí o konkrétní výši těchto nákladů přísluší dle ustanovení § 87 a násl. e. ř. pověřenému soudnímu exekutorovi.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání **do 15 dnů** ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Hodoníně.

Hodonín 13. října 2025

Mgr. Petra Čevelová v.r.
vyšší soudní úřednice

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jandásková.